

Odv. s. může sice podle § 496, odst. 3 c. ř. s. sám doplniti jednání místo vracení věci prvnímu soudu za podmínek vytčených v tomto ustanovení zákona. Ale zákon má tu na mysli doplnění jednání o věci, o níž v první stolici bylo již jednáno a rozhodováno, ale nemá na mysli případ, že první soud vůbec nejednal o předmětu, o němž má rozhodovat soud odvolací (o nepřislušnosti), a o němž také žádná ze stran ani nějakého návrhu neučinila.

Nelze přisvědčiti ani názoru stěžovatelovu, že prý učinil implicitně návrh na zamítnutí námítky nepřislušnosti již tím, že navrhl rozsudek pro zmeškání. V soudním řízení lze rozhodovat jen o návrzích skutečně učiněných. Také na tom nezáleží, že rok ustanovený k jednání již při prvním roku byl ustanoven také k jednání o nepřislušnosti, když o této se pak skutečně nejednalo.

Názor, že výslovné zamítnutí námítky nepřislušnosti je nařízeno pouze pro případ, že se o ní jedná odděleně, odporuje přímo ustanovení § 239, odstavec první c. ř. s.

Podle toho, co uvedeno, může míti žalovaná zájem na tom, aby se o její námítce nepřislušnosti rozhodlo prvním soudem a aby se pak mohla případně proti nepříznivému jí rozhodnutí opravnými prostředky brániti.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 10. prosince 1931, č. j. R I 858/31-1. Dr. Koutník.

Pro předpoklad žaloby o obnovu podle § 530 č. 2 c. ř. s. stačí objektivně křivá výpověď.

Z o d ů v o d n ě n í: Podle § 530 čís. 2 c. ř. s. může býti řízení skončené rozsudkem k návrhu strany opět obnoveno, když se svědek stal vinným křivou výpovědí a zakládá-li se rozsudek na této výpovědi. Předpokládá se tudíž: a) že svědek vypovídal křivě a b) že rozsudek se o tu výpověď opírá. Naproti tomu se nepředpokládá, aby svědek pro tu křivou výpověď byl trestním rozsudkem uznán vinným. Svědectví je křivé, aby mohlo vésti k odsouzení, když se svědkova výpověď neshoduje s jeho pozorováním, jak je má v paměti (Stoos, Strafrecht, str. 507). Avšak pro předpoklad § 530 čís. 2 c. ř. s. stačí objektivně křivá výpověď. Rekursní soud vyložil správně, že usnesení radní komory, kterým byl zamítnut návrh soukromého účastníka na zavedení přípravného vyšetřování, nevylučuje, že B. K. složila u soudu objektivně křivé svědectví. Bude-li to dokázáno a shledá-li soud, že rozsudek o uznání otcovství se na této výpovědi zakládá, stačí to k povolení obnovy řízení. (Gl. U. n. ř. 2029, sb. n. s. čís. 4126.)

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 19. prosince 1931 č. j. R I 370/31—3. Dr. Koutník.